

ת"פ 27357/06/16 - מדינת ישראל נגד וציסלב מגיזנר

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 27357-06-16 מדינת ישראל נ' מגיזנר

בפני בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
וציסלב מגיזנר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רמי שיינפלד

ב"כ הנאשם עו"ד אור שלם מיטל

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף, שימוש במסמך מזויף וגניבה בידי עובד.

במשך שנתיים עובר לביצוע העבירות עבד הנאשם כשכיר בבית העסק של המתלונן.

בתחילת שנת 2015, ביקש המתלונן מהנאשם להשליך ניירת של בית העסק ובה, בין היתר, פנקס המחאות בו נותרו שתיים-שלוש המחאות.

חלף בקשתו של המתלונן, גנב הנאשם את פנקס ההמחאות בכוונה לזייפן ולהשתמש בהן במרמה.

אותה עת היו לנאשם חובות כתוצאה מהימורים והא ביקש לשלם באמצעות המחאות אלה אותם חובות.

הנאשם חתם על שתי המחאות באמצעות חותמת של בית העסק וכן חתם עליהן חתימה הנחזית להיות חתימתו של המתלונן ובנוסף מילא הנאשם פרטים על שתי ההמחאות, באחת רשם סכום של 7,700 ₪ ומועד פרעון 10/10/15 ובשניה רשם סכום של 12,750 ₪ ומועד פרעון של 18/10/15.

במועד כלשהו במחצית השניה של שנת 2015, מסר הנאשם את ההמחאה הראשונה למוריץ אבוטבול, אשר בתמורה לכך מסר לנאשם במזומן את הסכום הנקוב בהמחאה, דהיינו, 7,700 ₪.

במועד כלשהו במחצית השניה של שנת 2015, מסר הנאשם את ההמחאה השניה לאדם שזהותו אינה ידועה בתמורה לחובות הימורים שחב לאתו אדם.

סוף דבר לא כובדו ההמחאות על ידי הבנק בו נוהל החשבון על ידי המתלונן וזאת בשל שחותמת בית העסק והחתימה על ההמחאות לא הוכרו על ידי הבנק.

התביעה ציינה כי במעשיו פגע הנאשם בזכותו לקניין של המתלונן וכן באמון שנתן המתלונן בנאשם.

התביעה הפנתה להלכות בית המשפט העליון באשר לחובה להטיל ענישה מוחשית בעבירות של גניבה בידי עובד.

התביעה הדגישה כי הנאשם, מעבר לגניבת ההמחאות עצמן, זייף את ההמחאות ואף רשם בהן סכומי כסף בלתי מבוטלים, ועם זאת, ציינה, סוף דבר לא כובדו ההמחאות על ידי הבנק.

עוד הדגישה התביעה את מניעיו של הנאשם למעשים, שהם צבירת חובות בעקבות הימורים ואת המעילה באמון שהיתה במעשיו של הנאשם.

התביעה אף הפנתה לתסקיר שירות המבחן ולכך שהנאשם מתקשה להכיר בהתנהלותו הבעייתית.

לאחר הצגת אסופת פסיקה, טענה התביעה למתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

התביעה הדגישה את עברו הפלילי של הנאשם ואת עונשי המאסר בפועל שריצה בעבר, כמו גם עונש מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד נגדו בעת ביצוע העבירות.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם עונש של ארבעה חודשי מאסר בפועל וכן להפעיל את עונש המאסר המותנה, כך שסה"כ ירצה הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הדגישה את חרטתו של הנאשם על המעשים ואת העובדה כי כיום הוא מכיר בחומרתם.

היא עתרה להארכת עונש המאסר המותנה, נושא שאינו נזכר כלל ועיקר בתסקיר שירות המבחן.

לטענתה, הנאשם עובד עדיין עם אותו מתלונן, שתלונתו הוגשה למעשה, רק בעקבות דרישת הבנק. עוד הוסיפה כי כל הכספים הוחזרו למתלונן.

משהוסבה תשומת ליבה של ב"כ הנאשם כי על פי הנתונים שהובאו בפני ביהמ"ש, אין הנאשם עובד עוד עם המתלונן, ציינה כי אז עבד אצלו כשכיר וכיום הוא עובד עימו כעצמאי.

לטעמה של ב"כ הנאשם, הענישה בתיקים מעין אלה נעה בין של"צ ועד למאסר בפועל בהתחשב במספר העבירות, רמת התחכום ובנסיבות המקרה.

בעניינינו, כך טענה אין מדובר בתחכום מיוחד ומדובר במי שהיה אותה עת במצב כלכלי קשה לאחר ששוחרר ממאסר, הוא נטל אחריות על מעשיו וכיום מצוי בהליכים של פשיטת רגל. הוא נישא לאישה שאינה בעלת מעמד בישראל והוא המפרנס העיקרי. לפני זמן קצר נולד ילדם המשותף.

לנאשם בת נוספת, עבודה הוא משלם דמי מזונות.

ב"כ הנאשם טענה כנגד ממצאי שירות המבחן באשר לאי רצונו של הנאשם לקבל טיפול וציינה כי ממצאי שירות המבחן מתבססים על פגישה אחת קצרה עם הנאשם ולדבריה אין הממצאים עולים בקנה אחד עם כך שכיום עלה הנאשם על דרך המלך.

היא ציינה כי מדובר בעבירה שבוצעה לפני למעלה משנתיים. ולאור כל אלה עתרה להאריך את העונש המותנה התלוי ועומד בענייניו של הנאשם.

מתסקיר שירות המבחן בענייניו של הנאשם עולה כי הוא בן 45 נשוי בשנית, אב לילדה בת 17 מנישואיו הראשונים, ועובד כשכיר כחשמלאי רכב.

בעת ביצוע העבירה עבד כחשמלאי רכב אצל המתלונן, שם הופסקה עבודתו לפני כשנה ועתה עובד במקום עבודה אחר.

הנאשם נושא באחריות לביצוע העבירות והסביר את מעורבותו בהן על רקע חובת כספיים בהם היה נתון אותה עת נוכח עיסוקו בעבר בהימורים. לצד האחריות המילולית שביטא, התרשם שירות המבחן כי הוא מתקשה להכיר בבעייתיות הקיימת בהתנהלותו ומתקשה לגלות אמפתיה לפגיעה במתלונן. באופן דומה התייחס אף למעורבותיו הקודמות בפלילים.

הנאשם תאר את מעורבותו בהימורים החל מגיל צעיר וציין כי עם שחרורו ממאסר בשנת 2012 השתלב בטיפול בתחום התמכרות להימורים לתקופה של כשנה ומאז, לדבריו, אינו מהמר.

הוא ציין בפני שירות המבחן כי כיום הוא מודע לאופן התנהלותו הבעייתית וכי אינו חושב לעומק על השלכות מעשיו לטווח הרחוק. הוא ביטא רצון להשתלב בטיפול בהתאם לצרכיו וכן ביטא חששו מעונש של מאסר בפועל. הוא תאר את ניסיונותיו להשתלבות בחיים נורמטיביים מאז שחרורו ממאסר במישורי חיים שונים, הוא אינו מהמר ומנהל חיי משפחה ותעסוקה. עם זאת, התרשם שירות המבחן מקיומה של התנהלות שולית וכי

הנאשם הפנים דפוסים עברייניים, כפי שבאו לידי ביטוי במעשים דנן.

שירות המבחן סבר כי בהעדר מודעות מותאמת למידת הבעייתיות במצבו לקשייו העומדים בבסיס התנהלותו, נוכח חומרת העבירות וקיומם של דפוסים עבריינות ומרמה בהתנהגותו, והגם ששירות המבחן ער למוטיבציה שהביע באשר לטיפול, הרי שטיפול במסגרת שירות המבחן המתקיים אחת לשבוע, איננו מספק ואיננו אפקטיבי במצבו של הנאשם.

לאור אלה לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

במעשיו של הנאשם יש משום פגיעה ברכושו של הפרט ובזכויות קנייניות.

מעשיו, שהחלו בגניבה ממעביד, תוך ניצול בוטה של האמון שניתן בו על ידי מעסיקו, לוו לאחר מכן במעשי מרמה וזיוף.

למעשים קדם תכנון מוקדם והם לוו בתחכום.

מדובר היה בזיופן של שתי המחאות, אשר נמסרו לשני אנשים שונים.

מתחם הענישה שהוצג על ידי התביעה נכון וראוי.

לדברי ב"כ הנאשם סכומי הכסף הוחזרו למתלונן והיחסים בין השניים הוסדרו והשניים אף עובדים יחדיו. לא הובאה כל ראיה לתמוך בכך, ועל פי האמור בתסקיר שירות המבחן, אין הנאשם עובד עם המתלונן, אלא במקום אחר ועבודתו אצל המתלונן הופסקה.

מגיליון המרשם הפלילי של הנאשם עולה כי הוא יליד שנת 1972 ולחובתו שלוש הרשעות קודמות.

האחרונה שבהן מיום 29/11/12, בה הורשע הנאשם בעבירות של קשירת קשר לפשע, הבאת אדם לידי עיסוק בזנות, סרסרות בנסיבות מחמירות, גרימת עזיבת המדינה לשם זנות וקבלת דבר במרמה. הוא נדון למאסר בפועל בן 31 חודשים ולמאסר מותנה בן 18 חודשים, שהוא בר הפעלה בעניינו.

הנה כי כן, לא היה בעונש מאסר בפועל מכביד, ואף בעונש מאסר מותנה מכביד התלוי ועומד כנגד הנאשם כדי להרתיע את הנאשם מלשוב לסורו וזאת זמן קצר באופן יחסי לאחר שחרורו ממאסר קודם.

שקלתי לזכותו של הנאשם את הודאתו באשמה ואת החיסכון בזמן שיפוטי שהיה בכך ואולם יש להביא בחשבון גם את האמור בתסקיר שירות המבחן באשר לכך ועל אף הודאתו ונטילת האחריות המילולית, הרי שבצד אלה, הרי שלנאשם אין מודעות מלאה לבעייתיות שבמצבו ואין הפנמה מלאה לחומרה שבמעשיו.

שקלתי לזכותו של הנאשם את ניסיונותיו לנהל אורח חיים נורמטיבי, על דרך ניהול חיי משפחה, פרנסת משפחתו ותעסוקה יציבה.

עם זאת, אין באלה כדי להביא להקלה כה מופלגת בעונשו, עד כדי הארכת מאסר מותנה, כפי שביקשה ב"כ הנאשם לעשות.

אני גוזרת על הנאשם כעונש כולל בגין כל העבירות בהן הורשע -

ארבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

הפעלת עונש מאסר מותנה בן 18 חודשים מתיק תפ"ח (תל אביב) 13852/04/12.

בשל הנסיבות המקלות ובשל אורכו של עונש המאסר המותנה אני מורה כי הוא ירוצה בחופף לעונש המאסר בפועל שהוטל, כך שהנאשם ירצה בסה"כ 18 חודשי מאסר בפועל.

8 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה מרמה, גניבה או זיוף.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' טבת תשע"ח, 20 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.